

Ἡ Σάρκωσις τοῦ Λόγου καὶ τὸ θεϊκὸν ἔνδυμα τοῦ ἀνθρώπου Υἱοθεσία καὶ Χριστοποιίσις

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ·

α. Τὸ Ἅγιον Βάπτισμα καὶ ἡ Υἱοθεσία μας

ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ ὁ Θεός, ὁ Ὅποιος μᾶς ἀξιώνει καὶ πάλιν σήμερον νὰ πανηγυρίζωμεν λαμπρῶς καὶ θεοπρεπῶς καὶ εὐγνωμόνως τὸ μέγα Μυστήριον τῆς Ἐνσάρκου Οἰκονομίας, κατὰ τὸ ὅποιον ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, εὐδοκίᾳ τοῦ Πατρὸς καὶ συνεργίᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, γίνεται ἄνθρωπος διὰ νὰ γίνῃ ὁ ἄνθρωπος κατὰ χάριν Θεός.

Ἡ μυσταγωγικὴ Ὁρθόδοξος Λατρεία μας, ἡ θεόπνευστος Ὑμνογραφία καὶ ἡ ἐπισκίασις τῆς Πανάγου Θεομήτορος, ἡ Ὅποία κατέστη *«κλίμαξ ἐπουράνιος, δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός»*¹ καὶ ἀνεδείχθη *«γέφυρα μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν»*¹, μᾶς ἔχουν ἦδη εἰσαγάγει εἰς τὸν *«θεῖον γνώφον»*² τῆς Ὁρθοδόξου Θεολογίας.

Ἄς ἐπιχειρήσωμεν νὰ εἰσχωρήσωμεν ὀλίγον ἀκόμη περισσότερον εἰς τὰ ὑψηλὰ νοήματα τῆς μεγάλης Ἑορτῆς, μὲ ὁδηγὸν τὸν Μαθητὴν τῆς Ἀγάπης, τὸν Ἅγιον Ἀπόστολον Ἰωάννην τὸν Θεολόγον, πρὸς οἰκοδομὴν καὶ παράκλησιν πνευματικὴν.

*«Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν»· «ὅσοι δὲ ἔλαβον Αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι»*³.

Μὲ τὸ ἅγιον Βάπτισμα, κάθε Χριστιανὸς ἀναγεννᾶται ἐν Χριστῷ· λαμβάνει τὸ χάρισμα τῆς *Υἱοθεσίας ἐν Χριστῷ*⁴ γίνεται τέκνον Θεοῦ.

Ἡ μεγίστη αὐτῆ δωρεὰ τῆς *Υἱοθεσίας* ἔχει συγκλονιστικὰ ἀποτελέσματα: μᾶς καθιστᾶ ναοὺς τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐφ' ὅσον τὸ ἱερὸν Βάπτισμα ὄχι μόνον ἐπιτελεῖται *«εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος»*⁴, ἀλλὰ καὶ ἐνεργεῖται ἀπὸ τὰ τρία θεῖα Πρόσωπα, *«τὸν χρίσαντα Θεόν, καὶ τὸν χρισθέντα Υἱόν, καὶ τὸ χρίσμα τὸ Πνεῦμα»*⁵.

Καὶ εἶναι περαιτέρω πολὺ χαρακτηριστικόν, ὅτι ἡ *Υἱοθεσία* μας αὐτῆ, διὰ μέσου τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος, τοῦ ἱεροῦ Χρίσματος καὶ τῆς θείας Μεταλήψεως, σημαίνει ὅτι λαμβάνομεν μίαν τοιαύτην *συγγένειαν* καὶ *ὁμοιότητα* μὲ τὸν Σωτῆρα μας Χριστόν, ὥστε κυριολεκτικὰ *ἐνδυνάμεθα* Αὐτόν, δηλαδὴ γινόμεθα κατὰ χάριν ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον Αὐτὸς εἶναι κατὰ φύσιν:

«Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε», λέγει ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος, *«Χριστὸν ἐνεδύσασθε»*⁶.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ·

β. Τὸ Ἔνδυμά μας καὶ ἡ Χριστοποιήσις μας

ΦΟΡΕΜΑ ΜΑΣ λοιπὸν καὶ ἔνδυμα φωτεινὸν εἶναι αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς τῶν Φώτων, ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Ὅποιος μᾶς ἔδωσε *«Πνεῦμα Υἰοθεσίας»*⁷, δηλαδή μᾶς ἔδωσε πλουσίαν τὴν θείαν Χάριν, ὥστε νὰ εἴμεθα καὶ νὰ λεγώμεθα *«υἱοὶ φωτός»*⁸, εὐγενεῖς καὶ ἐλεύθεροι ἐν Χριστῷ τῷ Σωτηρῇ ἡμῶν.

Ἡ ἄμεσος ἀνταπόκρισις ἐκ μέρους μας εἰς τὴν δωρεὰν τῆς *Υἰοθεσίας* εἶναι ἡ συνεχῆς προσπάθεια διὰ τὴν *Χριστοποίησίν* μας, δηλαδή ἡ προσπάθεια νὰ διατηρήσωμεν *«τὸ ἄρρητον καὶ ἄφθαρτον καὶ πνευματικὸν ἔνδυμα»*⁹, νὰ παραμένωμεν συνεχῶς ἐνδεδυμένοι *«τὸ ἱμάτιον τοῦ σωτηρίου, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸ ἄρρητον φῶς»*, *«ἐν δυνάμει καὶ ἀληθείᾳ»*⁹, νὰ μεταμορφωθῶμεν ριζικῶς καὶ ὁλοκληρωτικῶς εἰς μίαν νέαν ὑπαρξίν νὰ *«μορφωθῆ Χριστὸς ἐν ἡμῖν»*¹⁰.

Ὁ θεῖος Παῦλος μᾶς διευκρινίζει, ὅτι ὅσοι εἶναι πραγματικὰ *«υἱοὶ Θεοῦ»* κυβερνῶνται καὶ ἠνιοχοῦνται ἀπὸ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα:

*«ὅσοι γὰρ Πνεύματι Θεοῦ ἄγονται, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Θεοῦ»*¹¹.

Εἶναι κοινὴ ἡ διδασκαλία τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας ὅτι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἐνδύονται τὸν Χριστόν, ἐνδύονται τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, διότι ὁ θεῖος Παράκλητος λέγεται ἐπίσης *«ἔνδυμα τῶν πιστῶν»*¹².

Καὶ ἡ ἐνδυσίς μας αὐτὴ μὲ τὸν Χριστόν καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα δὲν εἶναι δεδαίως κάτι τὸ ἐξωτερικόν, ἀλλὰ ἓνα ἐσωτερικὸν μεταμορφωτικὸν γεγονός:

«Τὸν Χριστόν καὶ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα», λέγει ὁ Μέγας Φῶτιος, *«οὐχ' ὡς ἱμάτιον ἔξωθεν περικειμένον περιβαλλόμεθα, ἀλλ' ὡς τὴν καρδίαν καὶ τοὺς λογισμοὺς πληρούμενοί τε φωτός, καὶ τὸ πρόσωπον Χάριτος»*¹³.

Μίαν εἰκόνα τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς *ἐνδύσεώς* μας αὐτῆς μᾶς δίδει ὁ Μέγας Βασίλειος¹⁴: ὁ οἰδηρός, λέγει ὁ Ἅγιος, ὅταν βαπτίζεται εἰς τὴν κάμινον καὶ ἐνδύεται τὸ πῦρ, ἀλλοιώνεται καὶ μεταβάλλεται: καθαρίζεται ἀπὸ τὴν σκωρίαν ἀπὸ σκληρὸς γίνεται ἀπαλός· ἐνῶ ἦτο μαῦρος, τώρα πυρακτώνεται καὶ ἀστράπτει.

Τοιουτοτρόπως συμβαίνει καὶ μὲ τὸν Χριστιανόν: βαπτιζόμενος εἰς τὸ πῦρ¹⁵ τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ ἐνδύόμενος τὸ πῦρ τῆς θείας Χάριτος, ἀποκτᾶ πνευματικὴν καθαρότητα: ἀποβάλλει τὴν σκληρότητα τῆς κακίας· φωτίζεται καὶ φωτίζει· θερμαίνεται καὶ θερμαίνει.

«Αὐτὸς οὖν ὁ ἀληθινὸς Θεός», λέγει ὁ Μέγας Ἀθανάσιος, *«τοὺς πάντας ἡμᾶς φορεῖ, ἵνα οἱ πάντες φορέσωμεν Θεόν. Ὅσοι γοῦν πνευματοφόροι, φῶς φοροῦσι· καὶ οἱ φοροῦντες φῶς, Χριστὸς εἰσὶν ἐνδεδυμένοι· καὶ οἱ ἐνδεδυμένοι Χριστόν, τὸν Πατέρα ἐνδέδυνται»*¹⁶.

Καὶ μόνον ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι εἶναι πιστοὶ εἰς τὴν *Υἰοθεσίαν* τοῦ ἱεροῦ Βαπτίσματος, ἔχουν πράγματι ἐνδυθῆ τὴν Ἁγίαν Τριάδα καὶ θὰ ἀξιωθοῦν τῆς τελείας *Υἰοθεσίας* μετὰ τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν· διότι ἡ πρώτη *Υἰοθεσία* εἶναι *«ὡσὰν σπόρος καὶ ῥίζα καὶ ἀρχή»*, ἐνῶ ἡ δευτέρα εἶναι *«καρπὸς καὶ ἀποτέλεσμα ἐκείνης»*¹⁷.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά:

γ. Ἡ Ἀγάπη καὶ ἡ Θέωσίς μας

Η ΑΦΑΤΟΣ Συγκατάβασις τοῦ Λόγου, τὴν ὁποίαν ἐορτάζομεν, ἦτο ἀποτέλεσμα τῆς θεϊκῆς Ἀγάπης:

«Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν Υἱὸν Αὐτοῦ τὸν Μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς Αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχει ζωὴν αἰώνιον»¹⁸.

Ἡ Ἀγάπη λοιπὸν, ὅπως συνεχῶς Σᾶς ὑπενθυμίζω, πρέπει νὰ εἶναι τὸ κυριώτατον γνώρισμα τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ ἐν δυνάμει καὶ ἀληθείᾳ.

Ἀπόλυτον κριτήριον τῆς πορείας μας πρὸς τὴν **Χριστοποίησην** καὶ τὴν **Θέωσιν** ἀποτελεῖ ἡ Ἀγάπη, ἐφ' ὅσον διὰ μέσου αὐτῆς γινόμεθα ὅμοιοι πρὸς τὸν Θεόν, ἐνδυσόμενοι τὸν Χριστὸν καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα.

«Ὅταν τις κτήσῃται τὴν ἀγάπην», μᾶς διδάσκει ὁ Ἀββᾶς Ἰσαὰκ ὁ Σῦρος, *«αὐτὸν τὸν Θεὸν ἐνδύεται μετ' αὐτῆς»¹⁹.*

Ἄς ἔχωμεν λοιπὸν πάντοτε ἐνώπιόν μας τὴν Ἀγάπην αὐτὴν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον· ἅς διατηρῶμεν συνεχῆ κοινωνίαν μὲ τὴν πηγὴν τῆς Ἀγάπης διὰ τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων· ἅς καθαρίζωμεν τὰς καρδίας μας ἀπὸ τὰ σκοτεινὰ πάθη μὲ τὴν διαρκῆ μετάνοιαν καὶ τὴν νηπτικὴν, προσευχητικὴν καὶ ἀσκητικὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας μας. Καὶ τότε θὰ μένωμεν ἐν τῇ Ἀγάπῃ· τότε θὰ μένωμεν ἐν τῷ Θεῷ· τότε θὰ εἴμεθα δυνάμει καὶ ἀληθείᾳ νοοὶ ἔμψυχοι τῆς Ἁγίας Τριάδος.

«Ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ», μᾶς διαβεβαιώνουν θαυμάζοντες οἱ Ἅγιοι, *«ὡ τῆς μεγάλης καὶ ἀνεκδιηγῆτου χάριτος! αὐτὸς μένει ἐν τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι. Καὶ ἀντιστρόφως, ἡ Ἁγία Τριάς μένει ἐν αὐτῷ· Βλέπεις, ἀδελφέ μου Χριστιανέ, χάρισμα; Βλέπεις ἀξίαν ὁποῦ λαμβάνει ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει τὴν πρὸς Θεὸν καὶ πρὸς τὸν ἀδελφόν του ἀγάπην; Ναὸς γὰρ καὶ κατοικία καὶ μονὴ γίνεται τῆς ὑπερουσίου καὶ βασιλικωτάτης Τριάδος, Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ Ἁγίου Πνεύματος»²⁰,*

τοῦ μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ, ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα καὶ προσκύνησις καὶ εὐχαριστία, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν!

**Ἁγία Γέννησις
τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ 2002**

Εὐχέτης πρὸς ἐνανθρωπήσαντα Κύριον

Ὁ Μητροπολίτης
† Ὁ Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανός,
Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῶν Ἐνισταμένων

-
1. Χαιρετισμῶν Θεοτόκου, *Οἶμος Γ΄*.
 2. Πρὸλ. Ἁγίου Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου, PG τ. 3, στλ. 997A/Περὶ Μυστικῆς Θεολογίας, Κεφ. Α΄, *Τίς ὁ θεῖος γνόφος*.
 3. Ἰωάν. α΄ 14 καὶ 22.
 4. Ματθ. κ΄ 19.
 5. Πρὸλ. Μ. Βασιλείου, PG τ. 32, στλ. 116C/Περὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Κεφ. IB΄, § 28.
 6. Γάλ. γ΄ 27.
 7. Ρωμ. η΄ 15.
 8. Ἰωάν. ιβ΄ 36· Α΄ Θεο. ε΄ 5. Πρὸλ. Ἐφεσ. ε΄ 8.
 9. Ὁσίου Μακαρίου Αἰγυπτίου, PG τ. 34, στλ. 649D καὶ 652B/Ὁμιλία Κ΄, §§ α΄-Γ΄.
 10. Γάλ. δ΄ 19.
 11. Ρωμ. η΄ 14.
 12. Μ. Φωτίου, παρὰ Ὁσίῳ Νικοδήμῳ Ἀγιορείτῃ/Ἐρμηνεία εἰς τὸ Γάλ. γ΄ 27.
■ Βλ. καὶ Ὁσίου Μακαρίου Αἰγυπτίου, ἐνθ' ἄνωτ.: «τὸ τοῦ Πνεύματος ἔνδυμα», «ὅπερ ἐστὶν ἡ τοῦ Πνεύματος δύναμις».
 13. Μ. Φωτίου, αὐτόθι.
 14. Μ. Βασιλείου, PG τ. 31, στλ. 1541B/Περὶ Βαπτίσματος, Λόγος Β΄, § 10.
 15. Πρὸλ. Ματθ. γ΄ 11: «Αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ καὶ πυρὶ».
 16. Μ. Ἀθανασίου, παρὰ Ὁσίῳ Νικοδήμῳ Ἀγιορείτῃ/Ἐρμηνεία εἰς τὸ Ρωμ. ιγ΄ 14.
 17. Μ. Φωτίου, παρὰ Ὁσίῳ Νικοδήμῳ Ἀγιορείτῃ/Ἐρμηνεία εἰς τὸ Ρωμ. η΄ 23.
 18. Ἰωάν. γ΄ 16.
 19. Ἀβδᾶ Ἰσαὰκ Σύρου, Ἔπαντα..., σελ. 308/Λόγος ΠΑ΄.
 20. Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου/Ἐρμηνεία εἰς τὸ Α΄ Ἰωάν. δ΄ 16.